

Sygn. akt III RC 179/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 05 maja 2015 roku

Sąd Rejonowy w Ząbkowicach Śląskich III Wydział Rodzinny i Nieletnich w następującym składzie:

Przewodniczący SSR Iwona Król-Kroczak

Protokolant Magdalena Przyślakiewicz

po rozpoznaniu w dniu 23 kwietnia 2015 roku w Ząbkowicach Śląskich

sprawy z powództwa **M. J. (1)**

przeciwko małoletniej A. J. reprezentowanej przez przedstawicielkę ustawową W. D.

o obniżenie alimentów

I. oddała powództwo,

Sygn. akt III RC 179/14

UZASADNIENIE

Powód M. J. (1) wniósł o obniżenie alimentów na rzecz małoletniej córki A. J., ustalonych w ugodzie zawartej przed Sądem Rejonowym w Ząbkowicach Śl. z dnia 13 listopada 2013 roku, sygn. akt III RC 214/13 z kwoty po 450 zł miesięcznie do kwoty po 350 zł miesięcznie.

W uzasadnieniu swojego żądania powód podał, że małoletnia A. jest jego córką. Ugoda zawartą przed Sądem Rejonowym w Ząbkowicach Śl. w dniu 13 listopada 2013 roku, sygn. akt III RC 214/13 zobowiązał się do płacenia na jej rzecz alimentów w kwocie po 450 zł miesięcznie. Od czasu zawarcia ugody nastąpiła zmiana stosunków uzasadniająca zmianę wcześniejszej ugody, a także jego możliwości majątkowe i zarobkowe, które uległy obecnie ograniczeniu. W chwili zawarcia ugody powód już nie pracował, gdyż od 26 września przebywał na zwolnieniu chorobowym. Mimo to zgodził się na ugode bo liczył na znalezienie dorywczej pracy w okresie zimowym. Wskazał, że do czasu zawarcia ugody osiągał wynagrodzenie w wysokości 1.942 zł średniomiesięcznie. Jednak po zawarciu ugody nie pracował i nie znalazł żadnej dorywczej pracy zarobkowej. Nie liczył na znalezienie przejściowej pracy dorywczej w okresie zimowym dlatego nie było jego zamiarem rejestrowanie się w polskim Urzędzie Pracy jako osoba bezrobotna. W okresie od 26 września do 10 października 2013 roku z powodu choroby był zmuszony wrócić do domu z pracy w Niemczech i przebywać na zwolnieniu lekarskim. Potem do dnia 31 marca 2014 roku pozostawał bez pracy i czekał na wiadomość od swojego pracodawcy, czy już rozpoczynają się prace na elektrowniach. Poszukiwał też pracy dorywczej na terenie Polski, ale jej nie znalazł. Dodatkowa zaś praca u innego pracodawcy na terenie Niemiec byłaby związana z dodatkowymi wydatkami, na które nie było go stać. Stwierdził, iż od dnia 20 kwietnia 2012 roku pracuje u tego samego niemieckiego pracodawcy jako monter izolacji termicznych – blacharz izolator, zajmujący się montażem wełny mineralnej, blachy i oblachowania kominów.

Praca ta jest wykonywana w złych warunkach. Pracodawca podejmuje prace wykonawcze i montażowe na elektrowniach i spalarniach w Niemczech w sezonie od wiosny do jesieni. Dlatego też w 2014 roku podpisał umowę o pracę na warunkach niemieckich dopiero 31 marca 2014 roku. Podobnie było w latach poprzednich. W 2012 roku podpisał umowę dopiero 20 kwietnia 2012 roku. Oświadczył, że musi się liczyć z tym, że od listopada 2014 roku do marca 2015 roku będzie pozostawał bez stałej pracy w zawodzie, w którym pracuje i jest wykwalifikowany.

Będzie zmuszony szukać pracy dorywczej. Zimą, zaś ustają prace budowlane, wzrasta bezrobocie i rośnie liczba osób rejestrujących się w urzędach pracy. Co roku ma więc problemy ze znalezieniem pracy. Wcześniej pracował w charakterze kuriera, magazyniera, sprzedawcy. Dodał, że w dniu 23 grudnia 2013 roku podpisał z MOPS – em układ ratalny na spłatę zaległych alimentów wypłaconych przez Fundusz Alimentacyjny na synów 17 – letniego P. i 13 – letniego J. w okresie świadczeniowym 2012/2013 w kwocie 11.400 zł (po 450 zł miesięcznie w 10 ratach). Ma on zasądzone alimenty na małoletnich w wysokości 950 zł miesięcznie. Stwierdził, iż na dzień 23 grudnia 2013 roku zalegał z płatnościami wobec MOPS, który w poprzednich okresach świadczeniowych wypłacił alimenty na kwotę 44.548 zł plus odsetki 12.650 zł (łącznie 57.198 zł). Z uwagi na to, że nie płacił rat w terminie w dniu 03 kwietnia 2014 roku układ ratalny został rozwiązany. Wniesiono również o zatrzymanie mu prawa jazdy oraz podjęto postępowanie prokuratorskie zawieszono w 2012 roku dotyczące obowiązku alimentacyjnego. Po przesłuchaniu przystał na propozycję warunkowego zawieszenia kary 3 miesięcy pozbawienia wolności na okres próby lat 2, co skutkowało też zobowiązaniem go do regulowania płatności bieżących i zaległych alimentów. Oświadczył, iż wpłacił na konto komornika dwie raty z tytułu zaległych alimentów na synów. Dokonywał też wpłat w różnej wysokości na konto matki synów z tytułu bieżących alimentów. Do czasu zawarcia ugody w sprawie alimentów na rzecz małoletniej A. nie uchylał się od płacenia alimentów w wysokości 300 zł miesięcznie, a nawet dodatkowo dokładał się do kosztów utrzymania córki, kupował zabawki, prezenty świąteczne, kontaktował się z dzieckiem telefonicznie oraz na czacie internetowym. W miarę możliwości odwiedzał córkę kiedy przebywał w Polsce. Problemy zaczęły się od grudnia 2013 roku. Wtedy też, mimo zawarcia ugody wpłacał, na konto matki małoletniej pozwanej kwoty mniejsze niż ustalone w ugodzie, co spowodowało, iż zaczęła ona kwoty te egzekwować za pośrednictwem komornika. Wpłacał więc na konto komornika zaległe alimenty. Dodał, że dopiero po otrzymaniu pierwszego wynagrodzenia na konto w dniu 20 maja 2014 roku w wysokości 1.239 euro (pracę rozpoczął od dnia 1 kwietnia 2014 roku) mógł uregulować część zaległych płatności alimentacyjnych oraz spłacić częściowo pożyczki lombardowe, które brał w okresie zimowym kiedy pozostawał bez pracy. Stwierdził również, iż jest głównym najemcą mieszkania komunalnego po matce, która zmarła w styczniu 2013 roku. Mieszkanie posiadało wieloletnie zadłużenie czynszowe w wysokości 13.444 zł. Musi się więc liczyć ze spłatą rat długu czynszowego wobec gminy W. prawdopodobnie na poziomie 300 zł miesięcznie. Od czasu zawarcia ugody prowadzi wspólne gospodarstwo domowe ze swoją partnerką S. G. i jej dwójką dzieci 10 – letnią K. i 13 – letnim K.. Koszty utrzymania mieszkania i bieżących opłat ponosi wraz ze swoją partnerką. Dodał, że S. G. prowadzi własną działalność gospodarczą w zakresie pośrednictwa finansowego. W 2013 roku osiągnęła przychód roczny w wysokości 84.518,94 zł (dochód roczny w wysokości 1.358,94 zł). Średniomiesięczny dochód za ostatnie trzy miesiące II kwartału 2014 roku wyniósł 1.289,92 zł. Dodatkowo otrzymuje ona alimenty na dwoje dzieci w łącznej kwocie 800 zł (egzekwowane jest jednak przez komornika średniomiesięcznie 644 zł). Dochód jej jest nieregularny, ale wystarczający i w połączeniu z jego dochodami są oni w stanie utrzymać 4 – osobowe gospodarstwo domowe oraz regulować obowiązkowe płatności. Jednak zwiększone obowiązki alimentacyjne i wspólne zaległości powodują uszczerbek konieczny dla utrzymania całej rodziny. Podał, iż koszty utrzymania 4 – osobowego gospodarstwa domowego od listopada 2013 roku do czerwca 2014 roku były na poziomie co najmniej 2.272,58 zł średniomiesięcznie (wyżywienie, ubiór, wypoczynek i rozrywka, środki higieny, leki i witaminy). Stwierdził, iż w dwóch miesiącach jego partnerka osiągnęła wyższy dochód, część jego przeznaczono jednak na inne podstawowe potrzeby jego i partnerki. Poziom jego dochodów nie pozwalał na zachowanie terminów płatności i zasądzonych kwot alimentów łącznie 1.400 zł miesięcznie na troje dzieci. Dużym utrudnieniem stało się nagle zwiększenie alimentów z kwoty 300 zł do kwoty 450 zł na małoletnią pozwaną, co zresztą wyjaśnił w odpowiedzi na pozew o podwyższenie alimentów (III RC 214/13). Koszty dodatkowe w okresie od listopada 2013 roku do czerwca 2014 roku jakie poniósł z tytułu płatności bieżących i zaległych alimentów były na poziomie 810,65 zł średniomiesięcznie. Oświadczył, iż średni dochód netto 4 – osobowego gospodarstwa domowego w okresie po podpisaniu ugody wyniósł 2.660,54 zł, co daje 665,13 zł miesięcznie na osobę. Ponadto od listopada 2013 roku do czerwca 2014 roku jego partnerka była zadłużona w bankach na kwotę 13.000 zł. Posiadała też na swoją firmę limit kredytowy 10.000 zł i kartę kredytową 3.000 zł, z których środki przeznaczała na koszty związane z prowadzeniem firmy, opłaty i wyżywienie bieżące. Zaległe zadłużenia jego i partnerki na dzień 14 sierpnia 2014 roku wynoszą 95.257 zł. Po podpisaniu ugody w okresie pozostawania bez pracy znalazł się w sytuacji kryzysowej do tego stopnia, że był zmuszony utrzymywać się z pożyczek lombardowych, które przeznaczał na wyżywienie, ogrzewanie mieszkania, opłaty mieszkaniowe, zaległe długi mieszkaniowe, zaległości w spłacie dla firm windykacyjnych, a także na alimenty bieżące i na spłatę komorników oraz MOPS prowadzących sprawę

alimentów zaległych. Zapożyczył się w lombardach na kwotę około 18.013 zł pożyczając pieniądze w zastaw m.in.: osobistego laptopa, telefonu komórkowego, złotej biżuterii matki i innych rzeczy elektronicznych, a także wydłużając umowy o kolejne miesiące. Również jego partnerka była zmuszona brać takie pożyczki lombardowe na łączną kwotę około 3.271 zł. Sama była w trudnej sytuacji finansowej na tyle, że w swojej sprawie rozwodowej w styczniu 2014 roku została zwolniona z kosztów sądowych w całości. Stwierdził, że od początku ugody nie jest w stanie spełnić zasądzonych od niego alimentów w ustalonej wysokości 450 zł miesięcznie. Maksymalna wysokość alimentów, na jakie sobie może obecnie pozwolić to kwota 350 zł miesięcznie. Dodał, że z powodu trudnej sytuacji finansowej złożył również pozew o zmniejszenie alimentów na dwóch synów z kwoty 950 zł na 800 zł miesięcznie. Stosownym więc będzie odpowiednio do potrzeb i wieku dzieci zasądzenie alimentów na rzecz małoletniej pozwanej w kwocie 350 zł.

W piśmie procesowym z dnia 30 września 2014 roku powód wskazał dodatkowo, że w czasie gdy dziecko jest w przedszkolu jej matka ma możliwość podjęcia pracy na pełen etat. Jako młoda i zdrowa kobieta ma szansę i czas na podjęcie dodatkowych innych prac na zlecenie. Jeżeli natomiast pozostanie bezrobotna powinna zająć się dzieckiem i nie ponosić dodatkowych kosztów przedszkola. Tym bardziej, że może ona liczyć na opiekę dziadków, którzy stale są w domu i mogą zajmować się wnuczką. Stwierdził, iż dobrowolnie wpłaca alimenty na konto komornika. Małoletnia nie poniesie strat materialnych w związku z obniżeniem alimentów ponieważ otrzymuje alimenty z funduszu alimentacyjnego i zasiłek rodzinny z MOPS (czego wcześniej nie dostawała). Dodał, że nie stać go na częste przyjazdy do Polski, ani na płacenie zwiększonych rachunków za telefon. Dlatego też nie stara się o uregulowanie stałych kontaktów z córką przez Sąd. Wskazał, że z powodu choroby zarabiał mniej. Nie jest więc prawdą, iż zarabia 5.000 zł. Ponadto wynagrodzenie poczynając od maja 2014 roku przeznaczał na bieżące i zaległe zobowiązania. Długów, zobowiązań i opłat nie łączy ze swoją partnerką. Otrzymuje ona wyegzekwowane alimenty od komornika na swoje dzieci, opłaca koszty utrzymania mieszkania (czynsz, prąd, gaz, woda), sama bierze pożyczki lombardowe. Oświadczył, iż jego dochody absolutnie nie pokrywają zobowiązań partnerki, a wręcz przeciwnie w sytuacji jego kryzysu finansowego może liczyć na jej pomoc i wsparcie. Szacunkowa kwota jego dochodu miesięcznie to 2.500 zł. Jednak kwota 450 zł alimentów na córkę w wieku przedszkolnym jest bardzo duża w stosunku do pozostałych jego zobowiązań alimentacyjnych na synów (950 zł), opłat i pieniędzy na jedzenie. Wskazał, że kwota podwyższonych alimentów od listopada 2013 roku była zasądzona wręcz brutalnie. Zgodził się na ugodę, ale nie był w stanie finansowo sprostać obowiązkowi alimentacyjnemu. Kwota 450 zł nie pozwala na bieżące i stałe opłacanie regularnie alimentów na córkę, tym bardziej że do tej kwoty są doliczane koszty komornicze i koszty MOPS. Na chwilę obecną jego koszty utrzymania podstawowe bez wyżywienia to kwota 2.800 zł. Jego partnerka ma zasądzone alimenty na dzieci w wieku szkolnym po 400 zł na dziecko i to w takim mieście jak W., gdzie koszty życia i utrzymania mieszkania są większe. Jego synowie w wieku gimnazjalnym i technikum mają zasądzone alimenty w kwocie 450 zł i 500 zł. Dlatego też rozsądne jest zasądzenie alimentów na córkę A. w wieku przedszkolnym w kwocie 350 zł.

Na rozprawie w dniu 09 grudnia 2014 roku powód podtrzymał swoje stanowisko.

W pismach procesowych z dnia 16 grudnia 2014 i 15 stycznia 2015 roku powód podał, że od dnia 16.12.2014 roku jest osobą bezrobotną bez zasiłku. (...) Urząd Pracy prowadzi procedurę przyznania mu zasiłku dla bezrobotnych pracujących za granicą, jednak w oczekiwaniu na dokument PD U1 z niemieckiego urzędu pracy, zawiesił postępowanie. Trwa również procedura rozłożenia na raty długu czynszowego w kwocie 12.000 zł. Zwolniony został też z kosztów sądowych w sprawie obniżenia alimentów na jego dwóch synów P. i J. J. (2). Nadal wpłaca alimenty do komornika na rzecz małoletnich.

W kolejnych pismach procesowych z dnia 10 marca 2015 roku i 08 kwietnia 2015 roku powód wskazał dodatkowo, iż nie posiada prawa do ubiegania się o zasiłek dla bezrobotnych w Niemczech ponieważ nie jest zameldowany na terenie Niemiec, a jest to jeden z warunków jaki trzeba spełnić. Procedurę przyznania zasiłku dla bezrobotnych z Niemiec wstrzymano ponieważ polski urząd pracy oczekiwał na przygotowanie i przesłanie z niemieckiego urzędu pracy dokumentu potwierdzającego, że podlega ubezpieczeniu na wypadek bezrobocia. Stwierdził również, że nie stać go na miesięczną ratę spłaty długu po 330 zł dlatego też odwołał się do gminy o zmniejszenie tej raty do 200 zł. Oświadczył również, że w dniu 25 stycznia 2015 roku pojechał w celu podjęcia pracy przez agencję zatrudnienia. Jednak po dwóch dniach był zmuszony wracać do Polski, gdyż nie doszło do podpisania umowy o pracę z niemieckim

pracodawcą z powodu słabej znajomości języka niemieckiego. Koszt podróży do pracy pokrył pracodawca. Dodał ponadto, że w dniu 22 stycznia 2015 roku z partnerką S. G. pojechał do miejscowości N.. Jego partnerka uczestniczyła bowiem w konferencji i była tam w celach zawodowych. Pojechał tam jako kierowca ponieważ jego partnerka straciła prawo jazdy na dwa lata. Miejscem konferencji był hotel o nazwie N. (...). Nie był to więc pobyt rekreacyjny. Koszt pobytu w hotelu sfinansowała firma, która wysłała pracowników na konferencję szkoleniową. Wskazał, że od dnia 16 lutego zmagał się z bólem skręconego kolana, co nie pozwalało mu na wykonywanie jakiejkolwiek pracy. Po pobycie w szpitalu na oddziale ratunkowym okazało się, że ma zerwane więzadła i łąkotkę w kolanie. Musi też nosić ortezę na prawą nogę do czterech tygodni. Utrudnia mu to chodzenie, a tym bardziej podjęcie jakiejkolwiek pracy. Otrzymuje też zastrzyki. O. sfinansował NFZ. Dopłacił jedynie 70 zł. Jako osoba bezrobotna odbywa ustalone spotkania w Urzędzie pracy stawia się na spotkania w firmie, którą zaproponuje urząd pracy. Obecnie jego możliwości zarobkowe są ograniczone przez stan zdrowia. Nie ma jeszcze wyznaczonego terminu operacji artroskopii kolana, bo najpierw musi zrobić rezonans magnetyczny. Stwierdził, iż w dniu 02 kwietnia 2015 roku otrzymał odmowę przyznania mu zasiłku dla bezrobotnych z powodu tego, że po przyjeździe do Polski nie przepracował 1 miesiąca na polskiej umowie o pracę oraz z tego powodu, że to on wypowiedział umowę pracodawcy niemieckiemu.

Stanowisko powoda wyrażone w pozwie, pismach procesowych i na rozprawie nie uległo zmianie do końca postępowania w sprawie.

Małoletnia pozwana A. J. reprezentowana przez przedstawicielkę ustawową W. D. w odpowiedzi na pozew z dnia 24 września 2015 roku wniosła o oddalenie powództwa w całości.

Uzasadniając swoje stanowisko podała, że małoletnia jest córką powoda. Mieszka wraz z matką i dziadkami. Dziadek dziecka W. I. pobiera rentę w wysokości 829,62 zł, a babcia J. I. w wysokości 626,13 zł. W sumie razem 1455,75 zł miesięcznie. Przy czym posiadają oni również własne zobowiązania (raty), które spłacają w kwocie około 500 zł. Małoletnia ani jej matka nie posiadają żadnego majątku z którego mogłyby czerpać dochody. W. D. jest zatrudniona na umowę zlecenia od dnia 02.10.2013 roku do 01.10.2014 roku. Kwota jaką otrzymuje za wykonanie zlecenia to 250 zł brutto czyli 186,88 netto. Jednocześnie sytuacja jej w każdej chwili może ulec zmianie, gdyż pracodawca nie ma obowiązku zatrudnienia jej. Wskazała, że małoletnia A. z dniem 01.09.2014 roku w związku z obowiązkiem przedszkolnym uczęszcza do Publicznego Przedszkola nr (...) przy ul. (...) w Z. Śl. w związku z czym wydatki na dziecko automatycznie wzrosły. Koszty samego przedszkola jakie musi ponieść matka małej w wrześniu to łączna kwota 428 zł (książki, wyprawka, (...), chesne za przedszkole, wyżywienie, składki co miesiąc, komitet). Koszty utrzymania małej są jednak wyższe gdyż nie spędza ona czasu jedynie w przedszkolu. Opłaty związane z mieszkaniem to kwota około 562 zł. Ponadto mieszkanie w okresie letnim zostało pomalowane. Na ubranie, jedzenie, lekarstwa i inne potrzeby małej pozwanej jej matka wydaje miesięcznie około 900 – 1000 zł. Oświadczyła, że na chwilę obecną spłaca także zadłużenie w kwocie 400 zł co miesiąc do E. oraz 197,39 zł do U.. Są to długi jakie zostały jej po związku z powodem. Z uwagi na to, że zbliża się okres grzewczy koszty utrzymania małej pozwanej dodatkowo wzrosną bowiem trzeba zakupić opał. Obecnie tona węgla to koszt około 800 zł (w zeszłym roku konieczny był zakup dwóch ton). Zbliżający się wydatek to kwota rzędu 1.600 zł. Stwierdziła, iż mimo zawartej ugody powód nie płacił pełnej kwoty na rzecz małej co spowodowało, iż sprawą zajął się komornik. Potem alimenty wypłacane były z Funduszu Alimentacyjnego i tak jest do chwili obecnej. Z MOPS został również przyznany zasiłek na małą w kwocie 106 zł. Podała, że powód w pozwie zaznaczył, iż straty materialne jakie poniesie mała będzie jej wynagradzał swoją obecnością jednak do tej pory jego kontakty wyglądają tak, iż przez 6 miesięcy nie odwiedził córki ani razu, a przez telefon rozmawiał może raz. Ostatnich odwiedzin mała nie pamięta. Wskazała, że M. J. (1) tworzy 4 – osobową rodzinę z panią S. G. oraz dwójką jej dzieci więc powinien wiedzieć jakie są koszty utrzymania dziecka. Ponadto powód zapomina, iż na dzieci obecnej partnerki powinien łożyć ich ojciec, a nie powód, który poza małą A. ma także na utrzymaniu dwoje dzieci z pierwszego małżeństwa. Dodatkowo stwierdziła, że z informacji zawartych w pozwie wynika, że powód zarabia 1.239 euro czyli około 5.000 zł, a więc przez 6 miesięcy zarobił około 30.000 zł (dzieląc tą kwotę na 12 miesięcy – daje to 2.500 zł miesięcznie).

Na rozprawie w dniu 09 grudnia 2014 roku małoletnia pozwana A. J. reprezentowana przez przedstawicielkę ustawową W. D. podtrzymała swoje stanowisko.

W piśmie procesowym z dnia 15 grudnia 2014 roku małoletnia pozwana wskazała dodatkowo, że powód w żaden sposób nie wykazał tego i nie udowodnił, że od czasu zawarcia ugody przed Sądem dnia 13 listopada 2013 roku pogorszyła się jego sytuacja finansowa i osobista i z tego też powodu wnosi o oddalenie powództwa jako niezasadnego. W pozwie i późniejszym piśmie nie powołuje się na jakiegokolwiek okoliczności, które uzasadniałyby jego żądanie obniżenia alimentów. Dodała, że jak sam wskazuje, w obecnym systemie pracy – pół roku pracy, pół roku bez pracy – pozostaje od 2012 roku. Zatem już w chwili zawarcia ugody pracował w ten sposób i wiedział z czym to się wiąże. Obowiązek alimentacyjny w stosunku do jego dzieci z małżeństwa istniał też dużo wcześniej przed zawarciem ugody. Odnośnie zadłużenia mieszkania to matka powoda, jak sam podał, zmarła w styczniu 2013 roku. Więc w momencie podpisywania ugody był świadomy także tych długów. Stwierdziła, że fakt iż nieterminowo reguluje swoje zobowiązania i mimo możliwości nie płaci w ustalonych terminach i wysokości nie może powodować zmniejszenia jego obowiązku alimentacyjnego względem małoletniej pozwanej. Dodała, że na podkreślenie zasługuje, iż gdyby terminowo płacił alimenty, to unikałby dodatkowych kosztów w postaci odsetek, kosztów postępowań egzekucyjnych i zobowiązań wobec Ośrodków Pomocy (...). Na wysokość alimentów nie mogą mieć wpływu obciążające zobowiązanego koszty sądowe i koszty procesu. Także zadłużenie bankowe nie może powodować ograniczenia należnych małoletniej pozwanej środków utrzymania i wychowania. Oświadczyła też, że zakres obowiązku alimentacyjnego może i powinien być większy od wynikającego z faktycznych zarobków i dochodów zobowiązanego, jeśli przy pełnym i właściwym wykorzystaniu jego sił i umiejętności zarobki i dochody byłyby większe, a istniejące warunki społeczno – gospodarcze i ważne przyczyny takiemu wykorzystaniu nie stoją na przeszkodzie. Stwierdziła, że dochody powoda przekraczają średni dochód krajowy (wynoszą 1.239 euro) więc w żadnym wypadku nie można powiedzieć, że obowiązek alimentacyjny w stosunku do małoletniej pozwanej w wysokości 450 zł miesięcznie przekracza zarobkowe i majątkowe możliwości powoda. Nawet w sytuacji kiedy od listopada do końca marca nie osiąga dochodów to jednak w tym okresie jest on w stanie podjąć pracę i osiągnąć określone dochody. Wskazała, że od czasu zawarcia przedmiotowej ugody nie zmniejszyły się, ale zwiększyły potrzeby małoletniej. Od września 2014 roku rozpoczęła ona obowiązkową naukę w przedszkolu „w zerówce” i z tego tytułu powstały dodatkowe koszty. Małoletnia uczestniczy też w imprezach organizowanych przez przedszkole. Matka małoletniej ponosi też koszty związane z utrzymaniem mieszkania, a w sezonie zimowym koszty zakupu opału. Ponadto koszty zakupu lekarstw, ubrań i obuwia, zabawek wynoszą około 900 – 1000 zł miesięcznie. Powód oprócz alimentów nie przekazuje córce żadnych prezentów. W tym roku na urodziny otrzymała używane zabawki i jedną nową tunikę, która jest na dziecko za duża. Nie interesuje się też dzieckiem, nie odwiedza jej, nie pyta o jej zdrowie i rozwój, w żaden sposób nie stara się nawiązać z nią kontaktu. W 2014 roku odwiedził córkę jedynie raz 22 listopada.

W piśmie procesowym z dnia 26 lutego 2015 roku małoletnia pozwana wskazała dodatkowo, że postępowanie o ustalenie prawa do zasiłku dla bezrobotnych zostało zawieszona na skutek działania powoda, a raczej jego zaniechania i braku właściwego dbania o swoje sprawy poprzez niezłożenie przez niego dokumentów potwierdzających okresy jego zatrudnienia w Niemczech. Skoro powód z własnej winy pozbawił się możliwości uzyskiwania dochodów w postaci zasiłku dla bezrobotnych to nie może konsekwencjami swego zachowania obciążać małoletniej i z tego powodu żądać obniżenia alimentów. Ponadto fakt, iż powodowi rozłożono na raty zadłużenie z tytułu czynszu sprawia, że nie jest on obciążony obowiązkiem spłaty tak dużego zadłużenia. To, że został zwolniony od kosztów sądowych w innej sprawie nie ma żadnego wpływu na jego możliwości zarobkowe. Nadto podniosła, że powód publikuje na portalu społecznościowym F., informacje, że w grudniu 2014 roku i styczniu 2015 roku jeździł do Niemiec, a nie ma środków na bieżące utrzymanie. Zamieszczał on też informacje o tym, że z obecną partnerką spędzał czas w hotelu i spa. Wskazała, że zakres usprawiedliwionych potrzeb dziecka powinien być ustalony w ten sposób, aby w razie ich zaspokojenia stopa życiowa dziecka była taka sama jak stopa życiowa rodziców. Rodzice w żaden sposób nie mogą uchylać się od obowiązku alimentacyjnego względem dziecka, które nie może się utrzymać samodzielnie, tylko na tej podstawie, że wykonywanie obowiązku alimentacyjnego stanowiłoby dla nich nadmierny ciężar. Oświadczyła, że skoro powoda stać na wyjazdy za granicę, pobyty w hotelach i spa, to na taki sam styl życia powinno stać jego małoletnią córkę.

Stanowisko małoletniej pozwanej wyrażone w pozwie, pismach procesowych i na rozprawie nie uległo zmianie do końca postępowania w sprawie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Małoletnia A. J. urodziła się (...) we W.. Jest córką M. J. (1) i W. D..

W dniu 13 listopada 2013 roku strony zawarły ugodę przed Sądem Rejonowym w Ząbkowicach Śląskich. W ugodzie tej M. J. (1) zobowiązał się łożyć tytułem podwyższonych alimentów na rzecz małoletniej A. J. kwotę po 450 złotych miesięcznie począwszy od dnia 13 listopada 2013 roku raty płatne z góry do dnia 15 – go każdego miesiąca z ustawowymi odsetkami w razie zwłoki w terminie płatności którejkolwiek z rat do rąk przedstawicielki ustawowej małoletniej – W. D..

dowód:

- akta sprawy Sądu Rejonowego w Ząbkowicach Śl. o sygn. akt III RC 214/13

Przedstawicielka ustawowa W. D. zamieszkiwała wówczas wraz z małoletnią córką u swoich rodziców W. i J. I.. Oboje byli na rencie. Łącznie ich dochód z tego tytułu wynosił 1433,57 zł. W mieszkaniu zamieszkiwały cztery osoby. Opłaty z tytułu korzystania z mieszkania to czynsz, który po odliczeniu dodatku mieszkaniowego, wynosił około 68 zł. W tej opłacie wliczona była również woda. Średnia opłata za energię elektryczną wynosiła 129 zł raz na miesiąc. Opłata za gaz to kwota około 83 zł raz na miesiąc. Wywóz nieczystości 62 zł miesięcznie. Dodatkowo zakup opału to kwota około 1500 – 1600 zł. Była to kwota za zakup węgla. Kupowane było też drewno. Na ten cel przeznaczana była kwota około 500 zł rocznie. Matka małoletniej zatrudniona była jako barmanka w pizzerii (...) w Z. Śl. Średnio miesięcznie zarabiała około 300 zł. Pracowała tam na umowę zlecenia w niepełnym wymiarze czasu pracy. Było to jej jedyne źródło dochodu. Spłacała też zadłużenie, które pozostało jej po związku z powodem w kwocie 400 zł co miesiąc.

Małoletnia A. J. miała wówczas 4 lata i uczęszczała do przedszkola. Opłata za przedszkole, gdy małoletnia uczęszczała przez cały miesiąc to kwota 210 zł. Dziecko miało tam pełne wyżywienie. Dodatkowy koszt utrzymania małoletniej pozwanej jej matka szacowała na kwotę od 600 zł – 800 zł miesięcznie. Składało się na to: koszt wyżywienia w kwocie około 300 zł miesięcznie, zakup ubrania około 100 zł miesięcznie, środki higieniczne około 30 zł miesięcznie. A. J. nie chorowała wówczas przewlekłe, choć miała kłopoty z górnymi drogami oddechowymi. Rocznie koszty jej leczenia wynosiły około 360 zł. Małoletnia nie otrzymywała wówczas zasiłku rodzinnego, ani innych dodatków.

Powód M. J. (1) pracował wówczas w niemieckiej firmie K. W. UG w P. w Niemczech w charakterze montera izolacji termicznej ze średnim miesięcznym wynagrodzeniem w kwocie 1.200 euro z tym, iż pracował 8 miesięcy w roku. Było to jego jedyne źródło dochodu. Nie mieszkał na stałe w Niemczech. Jechał tam na dwa do trzech miesięcy po czym wracał do Polski na tydzień lub tylko na weekend. Nie pracował od października do lutego każdego roku. W tym czasie szukał pracy dorywczej. Nigdy nie zdarzyło się, aby nie pracował przez cały ten okres. Najdłuższy czas, kiedy był bez pracy to dwa miesiące. Jego roczny dochód wynosił od 40.000 zł do 45.000 zł przy uwzględnieniu prac dorywczych. W okresie od 26 września 2013 roku do dnia 10 października 2013 roku powód przebywał z powodu choroby w Polsce na zwolnieniu lekarskim. Za ten okres otrzymał zasiłek chorobowy wypłacony przez niemieckiego pracodawcę. Mieszkał wówczas na stałe we W., w mieszkaniu komunalnym ze swoją partnerką S. G. i jej dwójką dzieci K. lat 9 i J. lat 12. Łącznie w mieszkaniu tym zamieszkiwały wówczas 4 osoby. Koszty utrzymania mieszkania wynosiły: czynsz 270 zł miesięcznie (w skład czynszu wchodziła opłata za wodę i wywóz nieczystości), średnia opłata za energię to kwota 300 zł raz na miesiąc, gaz od 40 zł do 50 zł miesięcznie, woda 40 zł miesięcznie (ewentualna dopłata). Jego partnerka miała zasądzone alimenty na swoje dzieci w łącznej wysokości 800 zł. Powód ze związku małżeńskiego z K. P. miał dwóch synów P. lat 16 i J. lat 12. Był zobowiązany do łożenia na nich alimentów w łącznej kwocie 950 zł. Nie wywiązywał się z tego obowiązku. Alimenty były wypłacane przez fundusz alimentacyjny. Był tam zadłużony na kwotę około 50.000 zł. Małoletniej pozwanej płacił alimenty na bieżąco. Mieszkanie, w którym zamieszkiwał wraz z partnerką i jej małoletnimi dziećmi było zadłużone na kwotę ponad 10.000 zł bez odsetek. Powód wnosił o rozłożenie

tej zaległości na raty lub o umorzenie ich. Wcześniej bowiem głównym najemcą mieszkania była jego matka, która zmarła 29 stycznia 2013 roku. Miał też do spłaty zaległy kredyt gotówkowy w wysokości 16.628 zł oraz zaległości za prąd i gaz. Ojciec małoletniej nie współuczestniczył w jej wychowaniu. Widywał się z dzieckiem raz na dwa, trzy miesiące i spędzał wówczas z nią niewiele czasu. Przywoził wówczas dla małoletniej ubrania, ale były to głównie rzeczy używane i za duże. Pochodziły od dziecka jego partnerki.

dowód:

- akta sprawy Sądu Rejonowego w Ząbkowicach Śl. o sygn. akt III RC 214/13

- zaświadczenie lekarskie z dnia 03.10.2013r. /k- 21 akt sprawy/

- potwierdzenie transakcji z dnia 18.11.2013r. /k- 21v akt sprawy/

- potwierdzenie transakcji z dnia 26.11.2013r. /k- 22 akt sprawy/

- potwierdzenie transakcji z dnia 22.10.2013r. /k- 22 v akt sprawy/

Powód M. J. (1) jest z zawodu ślusarzem. Jest to jego zawód wyuczony. Natomiast zawód, który wykonuje to monter izolacji termicznej, blacharz przemysłowy. W tym kierunku nie ma wykształcenia, ale taką pracę wykonuje od 5 lat. Do listopada 2014 roku M. J. (1) nadal pracował w niemieckiej firmie K. W. UG w P. w Niemczech w charakterze montera izolacji termicznej ze średnim miesięcznym wynagrodzeniem w kwocie 1.239 euro, na takich samych zasadach jak wcześniej. Nadal posiada też długi z tytułu zaległych i bieżących alimentów. W dniu 23 grudnia 2013 roku powód podpisał z MOPS – em układ ratalny na spłatę zaległych alimentów wypłaconych przez Fundusz Alimentacyjny na synów 17 – letniego P. i 13 – letniego J. w okresie świadczeniowym 2012/2013 w kwocie 11.400 zł oraz ustawowe odsetki. Wysokość całego zadłużenia na dzień 23 grudnia 2013 roku wobec MOPS, który w poprzednich okresach świadczeniowych wypłacił alimenty wynosiła 44.547,76 zł oraz ustawowe odsetki w kwocie 12.650,44 zł. Zgodnie z układem ratalnym spłata należności rozłożona została na 10 rat w wysokości po 450,00 zł. Z uwagi na to, że powód nie płacił rat w terminie w dniu 03 kwietnia 2014 roku układ ratalny został rozwiązany. Wcześniej otrzymał upomnienie od Prezydenta Miasta W.. MOPS we W. zwrócił się również do Urzędu Miejskiego o zatrzymanie powodowi prawa jazdy jako dłużnikowi alimentacyjnemu. W tym czasie podjęte zostało też postępowanie prokuratorskie zawieszone w 2012 roku z powodu niemożności ustalenia jego miejsca pobytu, a dotyczące niealimentacji. Powód przystał na warunkowe zawieszenia kary 3 miesięcy pozbawienia wolności na okres próby lat 2 oraz zobowiązał się do bieżącej alimentacji synów. Wpłacił na konto komornika dwie raty z tytułu zaległych alimentów na synów. Dokonywał też wpłat w różnej wysokości na konto matki małoletnich synów z tytułu bieżących alimentów. Od grudnia 2013 roku powód wpłacał też na konto matki małoletniej pozwanej kwoty mniejsze niż ustalone w ugodzie, co spowodowało, iż zaczęła ona egzekwować alimenty za pośrednictwem komornika. Wpłacał więc na konto komornika zaległe alimenty. Na dzień 23.10.2014 roku należności na rzecz małoletniej A. J. wypłacane przez (...) w Z. Śl. wynosiły 750,87 zł.

dowód:

- decyzja Prezydenta W. MOPS z dnia 03.12.2013 r. / k - 24 akt sprawy/

- układ ratalny z dnia 23.12.2013 r. /k – 24 v - 25 akt sprawy/

- upomnienie Prezydenta Miasta W. z dnia 18.03.2014 r. /k- 25 v akt sprawy/

- pismo MOPS we W. z dnia 03.04.2014 r. /k- 26 akt sprawy/

- wniosek do Urzędu Miejskiego we W. Wydział Spraw Obywatelskich z dnia 16.04.2014r. /k- 26v - 27 akt sprawy/

- potwierdzenie transakcji z dnia 10.02.2014r. /k- 28 akt sprawy/

- potwierdzenie transakcji z dnia 10.03.2014r. /k- 28 v akt sprawy/
- wezwanie Prokuratury Rejonowej dla Wrocławia- Krzyki Zachód z dnia 25.04.2014r. /k- 29 akt sprawy/
- postanowienie o podjęciu zawieszzonego postępowania z dnia 06.06.2014r. /k- 29 v akt sprawy/
- pismo SR dla Wrocławia Krzyków we Wrocławiu z dnia 27.06.2014r. /k- 30 akt sprawy/
- akt oskarżenia Prokuratury Rejonowej dla Wrocławia- Krzyki Zachód z dnia 17.06.2014r. /k- 30 v - 31 akt sprawy/
- potwierdzenie transakcji z dnia 10.06.2014r. /k- 32 akt sprawy/
- dziewięć potwierdzeń transakcji tytułem alimentów /k- 32v – 37v akt sprawy/
- zawiadomienie o wszczęciu postępowania egzekucyjnego z dnia 09.01.2014r. /k- 38 akt sprawy/
- pismo Komornika Sądowego we W. z dnia 09.01.2014r. /k- 38 v akt sprawy/
- zawiadomienie (...)u w Z. z dnia 02.04.2014r. /k- 39 akt sprawy/
- potwierdzenie transakcji z dnia 12.02.2014r. /k- 40 akt sprawy/
- potwierdzenie transakcji z dnia 12.03.2014r. /k- 40 v akt sprawy/
- potwierdzenie transakcji tytułem alimentów z dnia 09.07.2014r. /k- 41 akt sprawy/
- siedem potwierdzeń transakcji (...) Bank (...) /k- 43 – 46 v akt sprawy/
- zawiadomienie (...) w Z. Śl. z dnia 23.10.2014 r. /k- 225 v akt sprawy/
- zeznania powoda M. J. (1) /k – 300 – 300 v akt sprawy/

Zgodnie z podpisanym w dniu 22 kwietnia 2014 roku aneksem do umowy najmu powód stał się głównym najemcą mieszkania komunalnego po matce, która zmarła w styczniu 2013 roku. Mieszkanie posiadało wieloletnie zadłużenie czynszowe w wysokości 13.443,29 zł. M. J. (2) uznał w całości dług wobec Gminy W. za korzystanie z lokalu. Jednocześnie pismem z dnia 16 grudnia 2014 roku w związku z częściową spłatą należności została wyrażona zgoda na rozłożenie pozostałej części należności w wysokości 12.029,22 zł na 36 rat. W dniu 09.01.2015 roku M. J. (2) zwrócił się o ponowne rozpatrzenie jego wniosku i rozłożenie zaległych należności na jeszcze mniejsze raty lub na dłuższy okres czasu. Powód nadal mieszka i prowadzi wspólne gospodarstwo domowe ze swoją partnerką S. G. i jej dwójką dzieci 10 – letnią K. i 13 – letnim K.. Koszty utrzymania mieszkania jakie obecnie ponosi powód to: czynsz w kwocie 271 zł i zaległości za czynsz co miesiąc 271 zł (w skład czynszu wchodzi też opłata za wodę i wywóz nieczystości), energia elektryczna w kwocie około 400 zł miesięcznie i gaz około 40 zł – 50 zł miesięcznie. Opłaty te ponoszą wspólnie z partnerką. S. G. prowadzi własną działalność gospodarczą w zakresie (...)PL. W 2013 roku osiągnęła przychód roczny w wysokości 84.518,50 zł (dochód roczny w wysokości 1.358,94 zł). Średniomiesięczny dochód za ostatnie trzy miesiące II kwartału 2014 roku wyniósł 1.289,92 zł. Ponieważ jest na prowizji raz zarabia 1.000 zł, innym razem 3.000 zł lub 6.000 zł. Od stycznia do kwietnia bieżącego roku zarobiła 4.500 zł brutto. Dodatkowo partnerka powoda powinna otrzymywać alimenty na dwoje dzieci w łącznej kwocie 800 zł. Alimenty są egzekwowane przez komornika i nie zawsze uzyskuje je w tej wysokości. Ponadto od listopada 2013 roku do czerwca 2014 roku jego partnerka była zadłużona w bankach na kwotę 13.000 zł. Posiadała też na swoją firmę limit kredytowy 10.000 zł i kartę kredytową 3.000 zł. W okresie od listopada 2013 roku do czerwca 2014 roku zarówno powód jak i jego partnerka zaciągali pożyczki w lombardach. Powód pożyczał pieniądze pod zastaw m.in.: laptopa, telefonu komórkowego, złotej biżuterii i innych rzeczy elektronicznych. Partnerka powoda w swojej sprawie rozwodowej w styczniu 2014 roku została zwolniona z kosztów sądowych. Powód złożył również pozew o obniżenie alimentów na dwóch synów z kwoty 950 zł na 800 zł miesięcznie. W sprawie tej został zwolniony z kosztów w całości. W okresie od września do listopada

2014 roku i w styczniu 2015 roku powód wpłacał na konto Komornika alimenty zaległe i bieżące na rzecz swoich dzieci w różnych wysokościach.

dowód:

- aneks nr (...) z dnia 22.04.2014r. /k- 47 – 47 v akt sprawy/
- pismo (...) z dnia 22.04.2014r. /k- 48 akt sprawy/
- oświadczenie M. J. (1) z dnia 14.05.2014r. /k- 48 v akt sprawy/
- postanowienie Sądu Okręgowego we Wrocławiu z dnia 21.08.2013r. /k- 55 – 56 akt sprawy/
- zaświadczenie Komornika Sądowego we W. z dnia 24.06.2014r. /k- 57 akt sprawy/
- zaświadczenie Komornika Sądowego we W. z dnia 23.06.2014r. /k- 58 akt sprawy/
- cztery potwierdzenia transakcji (...) Bank (...) /k- 59 – 60 v akt sprawy/
- pięć potwierdzeń wpłaty tytułem alimentów /k- 61 – 62 akt sprawy/
- osiem potwierdzeń transakcji tytułem opłaty za czynsz /k- 63 – 66 v akt sprawy/
- dwadzieścia cztery potwierdzenia transakcji tytułem opłat ponoszonych przez powoda /k- 67 – 78 v akt sprawy/
- potwierdzenie transakcji z dnia 10.02.2014r. /k- 123 akt sprawy/
- pismo Izby Adwokackiej we W. z dnia 20.01.2014r. /k- 128 akt sprawy/
- postanowienie Sądu Okręgowego we Wrocławiu z dnia 13.01.2014r. /k- 128 v akt sprawy/
- PIT- 36 zeznanie podatkowe za rok 2013 S. G. /k- 49 – 51 v akt sprawy/
- wyciąg podatkowej księgi przychodów i rozchodów /k- 52 – 54 v akt sprawy/
- umowy pożyczek lombardowych /k- 129 – 133 v akt sprawy/
- pozew o obniżenie alimentów co do małoletnich P. i K. J. /k- 136 – 140 v akt sprawy/
- postanowienie Sądu Rejonowego dla Wrocławia- Krzyków z dnia 28.11.2014r. /k- 223 akt sprawy/
- trzynaście dowodów wpłaty (...) Bank (...) S.A. w związku z ponoszonymi opłatami związanymi z utrzymaniem mieszkania powoda za okres od września do listopada 2014 r. /k- 208 – 215 v akt sprawy/
- dziewięć dowodów wpłaty (...) Bank (...) S.A. tytułem alimentów za okres od września do listopada 2014 roku /k- 202 – 207 akt sprawy/
- pismo (...) sp. z o.o. z dnia 16.12.2014 r. /k- 222 akt sprawy/
- odpowiedź M. J. (1) na pismo (...) Sp. z o.o. z dnia 09.01.2015r. /k- 271 - 272 akt sprawy/
- potwierdzenie nadania przesyłki poleconej /k – 273 – 273 v akt sprawy/
- trzy potwierdzenia przelewów alimentów za styczeń 2015 r. /k- 225 – 226 v akt sprawy/
- zeznania powoda M. J. (1) /k – 300 – 300 v akt sprawy/

Powód nie posiada żadnego majątku, kont bankowych, książeczek oszczędnościowych, samochodu, ani mieszkania własnościowego. M. J. (1) figuruje w bazie danych osób korzystających z pomocy finansowej oraz pracy socjalnej, ale nie korzysta z pomocy Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej we W.. W roku 2012 M. J. (1) osiągnął dochód na terenie kraju w kwocie 5.431,68 zł, w roku 2013 – 3.140,00 zł na terenie kraju oraz dochód zagranicą w wysokości 18.262,54 zł.

dowód:

- pismo Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej we W. z dnia 23.01.2015r. /k- 244 akt sprawy/
- pismo Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej we W. z dnia 22.01.2015r. /k- 242 akt sprawy/
- pismo Naczelnika Urzędu Skarbowego W. z dnia 30.01.2015r. /k- 254 akt sprawy/
- zeznania powoda M. J. (1) /k – 300 – 300 v akt sprawy/

W dniu 19 listopada 2014 roku powód przesłał pismo, w którym wypowiedział niemieckiej firmie K. W. UG w P. w Niemczech dotychczas go zatrudniającej umowę o pracę wnosząc o rozwiązanie jej za porozumieniem stron z dniem 19 listopada 2014 roku. Zrezygnował z pracy w Niemczech ponieważ pokłócił się z pracodawcą.

Aktualnie powód od dnia 16 grudnia 2014 roku jest zarejestrowany jako osoba bezrobotna bez prawa do zasiłku. Jednocześnie od tego czasu toczyła się też procedura ustalenia prawa do zasiłku dla bezrobotnych. Postanowieniem z dnia 22 grudnia 2014 roku Marszałek Województwa (...) z urzędu zawiesił postępowanie w tej sprawie bowiem powód nie przedstawił wymaganego dokumentu potwierdzającego okresy zaliczane przy przyznawaniu świadczeń dla bezrobotnych tj. dokumentu PD U1. (...) Wojewódzki Urząd Pracy jako instytucja właściwa wystąpił do instytucji niemieckiej z prośbą o potwierdzenie zatrudnienia/ubezpieczenia powoda w Niemczech. Postanowieniem z dnia 27 lutego 2015 roku z urzędu podjęto zawieszono postępowanie. Jednocześnie decyzją z dnia 09 marca 2015 roku odmówiono powodowi przyznania prawa do zasiłku dla bezrobotnych. Przy czym według ustawodawstwa polskiego uwzględnienie przy ustalaniu prawa do zasiłku dla bezrobotnych okresów ubezpieczenia spełnionych na terenie Niemiec jest możliwe tylko pod warunkiem posiadania przez powoda ostatniego okresu ubezpieczenia w Polsce albo zastosowania wobec niego przepisu art. 65 ust.2 i ust.5 rozporządzenia nr 883/2004. Z uwagi na to, że powód nie spełnił pierwszego warunku, ponieważ ostatni okres zatrudnienia spełnił na terenie Niemiec poddano analizie drugi warunek. Rozwiązanie stosunku pracy z pracodawcą niemieckim nastąpiło jednak w dniu 15.11.2014 roku z jego winy nie znaleziono więc również podstaw prawnych do przyznania prawa do zasiłku dla bezrobotnych na tej podstawie. W myśl bowiem przepisów bezrobotnemu, który w okresie 6 miesięcy przed zarejestrowaniem w powiatowym urzędzie pracy spowodował rozwiązanie stosunku pracy lub stosunku służbowego ze swej winy zasiłek przysługuje po okresie 180 dni od dnia zarejestrowania się w powiatowym urzędzie pracy na okres pomniejszony o okres nieprzysługiwania zasiłku tj. o 180 dni. Ponieważ na obszarze zamieszkiwania M. J. (1) okres pobierania zasiłku wynosi właśnie 180 dni zasiłek ten powodowi nie przysługuje. Powiatowy Urząd Pracy we W. w okresie ostatniego roku dysponował ofertami pracy dla monterów izolacji termicznej, blacharza i dla osób bez kwalifikacji. Od dnia rejestracji odnotowano jedną wizytę powoda u pośrednika pracy w Urzędzie. Został mu również wyznaczony termin wizyty w Centrum (...) w Urzędzie. Powód przesłał e-mail do firmy (...), którą zaproponował urząd pracy, przesyłając swoje CV. Wcześniej w dniu 25 stycznia 2015 roku pojechał w celu podjęcia pracy przez agencję (...). Jednak po dwóch dniach był zmuszony wracać do Polski, gdyż nie doszło do podpisania umowy o pracę z niemieckim pracodawcą z powodu słabej znajomości języka niemieckiego. Koszt podróży do pracy pokrył pracodawca on musiał uiścić tylko kaucję.

Dnia 22 stycznia 2015 roku wraz ze swoją partnerką powód pojechał do miejscowości N.. S. G. uczestniczyła w konferencji i była tam w celach zawodowych. Pojechał tam jako kierowca ponieważ jego partnerka straciła prawo jazdy na dwa lata. Miejscem konferencji był hotel o nazwie N. (...). Faktura za pobyt została wystawiona na firmę jego partnerki.

dowód:

- decyzja Prezydenta Miasta W. z dnia 16.12.2014 r. /k – 198 akt sprawy/
- odcinki wypłaty za miesiące wrzesień, październik, listopad 2014 roku /k – 199 - 201 akt sprawy/
- pismo Powiatowego Urzędu Pracy we W. z dnia 28.01.2015r. /k- 251 - 252 akt sprawy/
- postanowienie Marszałka Województwa (...) z dnia 22.12.2014r. dotyczące zawieszenia postępowania w sprawie przyznania zasiłku dla bezrobotnych /k- 221 – 221 v akt sprawy/
- postanowienia Marszałka Województwa (...) z dnia 27.02.2015r. /k- 270 akt sprawy/
- decyzja nr (...) /k- 291 – 291 v akt sprawy/
- zaświadczenie nr (...) /k- 292 akt sprawy/
- wypowiedzenie umowy o pracę za porozumieniem stron z dnia 19.11.2014r. /k- 293 – 293 v akt sprawy/
- skierowanie Powiatowego Urzędu Pracy we W. z dnia 04.03.2015r. /k – 281 v akt sprawy/
- e-mail M. J. (1) do regalpol-system /k – 282 akt sprawy/
- oświadczenie (...) Agencji (...) z dnia 20.01.2015r. /k – 274 akt sprawy/
- potwierdzenie transakcji (...) Bank (...) z dnia 21.01.2015r. /k – 274 v akt sprawy/
- faktura VAT nr (...) z dnia 23.01.2015r. /k – 276 akt sprawy/
- faktura VAT nr (...) z dnia 23.01.2015r. /k – 276 v akt sprawy/
- wezwanie Departamentu (...) i Administracji we W. z dnia 05.11.2014r. /k – 277 akt sprawy/
- wydruk z portalu społecznościowego facebook /k – 257 - 258 akt sprawy/
- zeznania powoda M. J. (1) /k – 300 – 300 v akt sprawy/

M. J. (1) w dniu 16 lutego 2015 roku stawił się w Ambulatorium Chirurgicznym we W.. W związku z urazem stłuczenia kolana prawego zalecono mu noszenie opaski elastycznej przez okres tygodnia. Wykonane badanie RTG nie wykazało złamania. W dniu 1 marca 2015 roku powód stawił się w (...) Ośrodek Medyczny (...) we W. w związku z opuchnięciem kolana prawego i bólu przy ucisku po stronie przysródkowej oraz bólu przy skręcaniu w stawie kolanowym. Zalecono mu ketonal i diclac oraz zimne okłady. Dnia 09.03.2015 roku M. J. (1) stawił się w 4 (...) Szpitalu (...) we W. na szpitalnym oddziale ratunkowym. W wywiadzie lekarz ustalił, iż powód miał uraz tego kolana w młodości, a trzy tygodnie temu ponownie doznał urazu tego samego kolana. Na oddział zgłosił się z powodu dolegliwości bólowych oraz ograniczenia ruchu i obrzęku kolana prawego. M. J. (1) otrzymał skierowanie do poradni specjalistycznej urazowo – ortopedycznej z rozpoznaniem skręcenia i naderwania w obrębie (strzałkowego) (piszczelowego) więzadła pobocznego kolana. Powodowi zalecono ortezę stawu kolanowego na 3 – 4 tygodnie oraz lek o nazwie fraxiparine przez czas użytkowania ortozy. O. sfinansował NFZ on dopłacił jedynie 70 zł. W dniu 25 marca 2015 roku otrzymał skierowanie na MR stawu kolanowego prawego. Obecnie powód oczekuje na operację artroskopii kolana, która jego zdaniem ma nastąpić we wrześniu. Później ma przejść jeszcze rehabilitację. Obecnie powód bierze lek o nazwie diclac, który ma spowodować lepsze krążenie krwi i zmniejszenie opuchlizny oraz zastrzyki w brzuch. Miesięczny koszt leków to kwota około 60 zł.

dowód:

- karta informacyjna szpitala klinicznego we W. z dnia 09.03.2015r. /k – 278 akt sprawy/
- skierowanie do poradni specjalistycznej z dnia 09.03.2015r. /k – 278 v akt sprawy/
- zlecenie na zaopatrzenie w wyroby medyczne z dnia 09.03.2015r. /k – 279 akt sprawy/
- informacja dla pacjenta (...) Ośrodek Medyczny (...) z dnia 01.03.2015r. /k – 279 v akt sprawy/
- karta informacyjna nr 8/229 ambulatorium chirurgicznego z dnia 16.02.2015r. /k – 280 akt sprawy/
- skierowanie do poradni rentgenodiagnostyki /k – 280 v akt sprawy/
- recepta (...) Szpitala (...) we W. /k – 281 akt sprawy/
- faktura VAT (...) z dnia 10.03.2015r. /k – 283 akt sprawy/
- zaświadczenie lekarza sądowego A. B. nr 2/04/2015 z dnia 08.04.2015r. /k – 288 akt sprawy/
- zaświadczenie lekarza sądowego A. B. nr 3/04/2015 z dnia 08.04.2015r. /k – 289 akt sprawy/
- skierowanie na badania diagnostyczne z dnia 25.03.2015r. /k – 290 akt sprawy/
- zeznania powoda M. J. (1) /k – 300 – 300 v akt sprawy/

Koszty utrzymania powoda ponosi obecnie jego partnerka. Wydaje 400 złotych miesięcznie na wyżywienie, na ubranie nic nie wydaje. Korzysta ze środków higienicznych i kosmetycznych, które jego partnerka kupuje dla swojego syna.

M. J. (1) obecnie nie utrzymuje żadnych kontaktów ze swoją córką, w żaden sposób nie uczestniczy też w jej wychowaniu. Nie pomaga córce w żaden sposób za wyjątkiem płacenia alimentów. Stara się przyjechać na urodziny córki. Przesyła jej prezent urodzinowy.

dowód:

- zeznania powoda M. J. (1) /k – 300 – 300 v akt sprawy/

Matka małoletniej pozwanej W. D. z zawodu jest kasjerem, sprzedawcą jest to jej zawód wyuczony. Obecnie tak jak i w czasie orzekania ostatnich alimentów zamieszkuje wraz z małoletnią córką u swoich rodziców. Dziadek dziecka W. I. pobiera rentę w wysokości 829,62 zł, a babcia J. I. w wysokości 626,13 zł. W sumie razem 1455,75 zł miesięcznie. Przy czym posiadają oni również własne zobowiązania (raty), które spłacają w kwocie około 500 zł. Matka małoletniej jest nadal zatrudniona w pizzerii (...) jako barmanka na umowę zlecenia. Średnio miesięcznie nadal zarabia od 180 zł do 400 zł w zależności od tego ile ma zleceń. W okresie letnim zleceń ma zawsze więcej i dlatego jej zarobki są wtedy wyższe. W. D. nie korzysta ze świadczeń pomocy społecznej w Z. Śl. Pobiera natomiast od dnia 01 marca 2014 roku świadczenie alimentacyjne na małoletnią w kwocie 450 złotych oraz zasiłek rodzinny również od 01 marca 2014 roku w kwocie 106 zł. W. D. nie ma innych dochodów. Nie posiada żadnego majątku, książeczek oszczędnościowych, samochodu ani mieszkania własnościowego. Posiada konto bankowe w Banku (...) oddział w Z. Śl. Na to konto wpływają alimenty i zasiłek rodzinny, a poza tym robi wpłaty własne, jak jej rodzice dostają rentę, gdyż z tego konta robi wszystkie rachunki. Pomagają jej tylko rodzice i to zarówno finansowo, oczywiście na miarę swoich możliwości, jak i w opiece nad małoletnią. Przy czym należy zaznaczyć, iż są oni głuchoniemi.

W roku 2013 W. D. osiągnęła dochód w kwocie 815,67 zł, natomiast za 2012 i 2014 nie złożyła zeznania rocznego. Matka małoletniej pozwanej była zarejestrowana jako osoba bezrobotna bez prawa do zasiłku od 20.12.2012 r. do 01.10.2013 r. i w okresie od 02.04.2013 r. do 01.10.2013 r. pobierała stypendium za odbywanie stażu. Obecnie nie jest zatrudniona jako osoba bezrobotna lub poszukująca pracy. W okresie ostatniego roku Urząd Pracy dysponował

szeregiem ofert dla osób w zawodzie kasjer, sprzedawca oraz dla osób bez kwalifikacji ze średnim wynagrodzeniem w kwocie 1.680 zł brutto.

dowód:

- pismo Naczelnika Urzędu Skarbowego w Z. z dnia 27.01.2015r. /k – 243 akt sprawy/
- pismo Powiatowego Urzędu Pracy w Z. z dnia 27.01.2015r. /k – 245 – 248 v akt sprawy/
- pismo Ośrodka Pomocy (...) w Z. z dnia 29.01.2015r. /k – 249 akt sprawy/
- zeznania matki małoletniej pozwanej W. D. /k – 300 v – 301 akt sprawy/

W. D. nadal zamieszkuje razem z córką i rodzicami w ich mieszkaniu.

W mieszkaniu tym zamieszkują więc cztery osoby. Nie zawarła nowego związku małżeńskiego. Nie ma innych dzieci na utrzymaniu. Koszty utrzymania mieszkania to: energia elektryczna 122 zł miesięcznie, gaz 80 zł miesięcznie, czynsz 130 zł miesięcznie, wywóz śmieci 60 zł miesięcznie, woda 300 zł raz na pół roku (50 zł miesięcznie). Ponadto w okresie zimowym niezbędny jest zakup węgla. Jest to kwota około 1.600 zł rocznie (133,33 zł miesięcznie). Matka małoletniej spłaca również długi pochodzące jeszcze z okresu związku z powodem. W tym czasie zaciągnęła bowiem pożyczkę dla powoda w kwocie 5.000 zł, aby ten mógł spłacić swoje długi. Ponadto spłaca kartę kredytową, z której korzystała, gdy była na zasiłku dla bezrobotnych, który uzyskała bezpośrednio po urlopie wychowawczym, a powód zostawił ją samą z dzieckiem we W. wyjeżdżając rzekomo do pracy do Anglii. Po wyjeździe powód nie odzywał się jednak przez okres dwóch miesięcy.

Obecnie matka małoletniej pozwanej ma jeszcze do spłaty około 40.000 zł. Przy czym zawarła ugodę i obecnie spłaca miesięcznie w sumie po 600 zł. Bezpośrednio po zawarciu ugody W. D. wyjechała do pracy sezonowej do Niemiec. Przebywała tam przez okres sześciu miesięcy i zarobiła w przeliczeniu na „złotówki” około 15.000 zł. Część tych pieniędzy przeznaczyła na spłatę długów. W czasie gdy przebywała w Niemczech starała się też co miesiąc przesyłać do domu kwotę około 200 euro.

dowód:

- pismo kancelarii prawnej z dnia 19.12.2013r. /k – 182 akt sprawy/
- pismo Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Wrocławia- Krzyków B. B. z zajęcia wierzytelności z dnia 10.02.2014r. /k – 183 akt sprawy/
- wydruk operacji konta bankowego za miesiąc październik 2014 roku /k – 188 - 191 akt sprawy/
- wydruk operacji konta bankowego za miesiąc listopad 2014 roku /k – 192 - 193 akt sprawy/
- zeznania matki małoletniej pozwanej W. D. /k – 300 v – 301 akt sprawy/

Małoletnia pozwana A. J. w listopadzie 2015 roku skończy 7 lat. Obecnie uczęszcza do „zerówki” w Przedszkolu Publicznym nr 1 w Z. Śl. W nowym roku szkolnym rozpocznie naukę w pierwszej klasie Szkoły Podstawowej.

Na wyżywienie małoletniej jej matka wydatkuje 300 złotych miesięcznie. Ubranie to kwota 150 złotych miesięcznie. Środki kosmetyczne i higieny osobistej to kwota 50 złotych miesięcznie. Koszty zakupu środków chemicznych to kwota 30 zł miesięcznie. Za przedszkole matka małoletniej płaci 150 zł miesięcznie (kwota ta obejmuje jedynie czesne i wyżywienie). Ponadto przedstawicielka ustawowa małoletniej musiała pokryć również koszty zakupu książek, wyprawki przedszkolnej, ubezpieczenia (...), komitetu rodzicielskiego, wycieczki, paczki mikołajowej, udziału małoletniej w koncertach muzycznych i teatralnych w przedszkolu i (...) u (łącznie 363 zł rocznie : 11 miesięcy = 33 zł miesięcznie). Comiesięczne składki grupowe wynoszą 5 zł. Na leczenie małoletniej jej matka wydaje około 100 zł

miesięcznie. A. jest bowiem alergiczką. Ma alergię na pyłki roślin i na słońce. W czerwcu ma wizytę na NFZ i będzie miała ponawiane testy. W związku z chorobą stale bierze leki. Jest to lek o nazwie „clemastin”, który kosztuje około 16 zł. Bierze jeszcze inne leki, w tym krople których koszt wynosi około 40 zł. Ponadto małaletnia często choruje szczególnie w okresie zimowym na zapalenie górnych dróg oddechowych i w związku z tym prawdopodobnie będzie miała wycinane migdałki. W czasie gdy małaletnia jest chora jej matka musi kupować również antybiotyki i inne niezbędne leki. A. J. jest również leczona stomatologicznie. W związku z tym leczeniem jej matka wydaje miesięcznie około 100 zł. Obecnie leczy „szóstki”. W ciągu jednego miesiąca matka była z nią już na dwóch wizytach za które zapłaciła 80 zł. Następna wizyta została wyznaczona na 06 maja 2015 roku. Powód oprócz alimentów nie przekazuje córce żadnych prezentów. W roku 2014 na urodziny otrzymała używane zabawki i jedną nową tunikę, która była na nią za duża. Nie interesuje się też dzieckiem, nie odwiedza jej, nie pyta o jej zdrowie i rozwój, w żaden sposób nie stara się nawiązać z nią kontaktu. W 2014 roku odwiedził córkę jedynie raz 22 listopada.

Z uwagi na to, iż mimo zawartej ugody powód nie płacił pełnej kwoty na rzecz małaletniej jej matka zmuszona była skierować sprawę do egzekucji komorniczej. Potem alimenty wypłacane były z Funduszu Alimentacyjnego i tak jest do chwili obecnej.

dowód:

- sześć dowodów wpłaty Przedszkola Publicznego nr 1 w Z. /k – 164 akt sprawy/
- faktura VAT (...) z dnia 14.10.2014r. /k – 165 akt sprawy/
- faktura VAT nr (...) sp. z o.o. z dnia 13.10.2014r. /k – 166 akt sprawy/
- faktura VAT nr A (...) z dnia 10.10.2014r. /k – 167 akt sprawy/
- faktura VAT nr (...) z dnia 23.09.2014r. /k – 168 akt sprawy/
- faktura VAT nu (...) Przedsiębiorstwo handlowe (...) z dnia 24.09.2014r. /k – 169 akt sprawy/
- faktura VAT nu (...) z dnia 02.10.2014r. /k – 170 akt sprawy/
- faktura VAT nr (...) z dnia 09.12.2014r. /k – 175 akt sprawy/
- faktura VAT nr (...) z dnia 10.11.2014r. /k – 176 akt sprawy/
- faktura VAT nr (...) z dnia 10.11.2014r. /k – 177 akt sprawy/
- faktura VAT nr (...) z dnia 15.12.2014r. /k – 178 akt sprawy/
- trzy szczegółów transakcji (...) Bank (...) tytułem opłaty za alimenty za miesiące listopad 2013, grudzień 2013, styczeń 2014 /k – 179 - 181 akt sprawy/
- cztery szczegóły transakcji (...) Bank (...) /k – 184 - 187 akt sprawy/
- wydruk operacji konta bankowego za miesiąc październik 2014 roku /k – 188 - 191 akt sprawy/
- wydruk operacji konta bankowego za miesiąc listopad 2014 roku /k – 192 - 193 akt sprawy/
- zaświadczenie B. D. z dnia 15.12.2014r. /k – 194 akt sprawy/
- częściowo zeznania matki małaletniej pozwanej W. D. /k – 300 v – 301 akt sprawy/

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo M. o obniżenie alimentów względem małoletniej pozwanej A. J. nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią art. 133 § 1 kodeksu rodzinnego i opiekuńczego (dalej kro) rodzice zobowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, chyba że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania. Z przepisu powyższego wynika, że rodzice mogą być zwolnieni od świadczeń alimentacyjnych w stosunku do dziecka tylko wtedy, gdy dziecko posiada własny majątek, a dochody z tego majątku wystarczają na całkowite pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania. We wszelkich innych wypadkach na rodzicach ciąży obowiązek utrzymania dziecka, ograniczony ich możliwościami zarobkowymi i majątkowymi stosownie do art. 135 § 1 kro. W razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego (art. 138 kro), przy czym przez zmianę stosunków należy rozumieć zmianę okoliczności, od których zależy istnienie i zakres obowiązku alimentacyjnego.

Obniżenia alimentów można zatem żądać w razie istotnego zmniejszenia się usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego lub w razie zmniejszenia się możliwości zarobkowych lub majątkowych zobowiązanego do alimentacji. Zaznaczyć przy tym należy, że ustalenie możliwości zarobkowych czy majątkowych zobowiązanego do alimentacji ma często charakter hipotetyczny, gdyż kryterium takich możliwości nie zawsze są zarobki osiągnięte w rzeczywistości przez zobowiązanego, lecz sama zdolność do uzyskania wyższego wynagrodzenia. Dlatego też Sąd rozstrzygając w przedmiocie obowiązku alimentacyjnego opiera się nie na podstawie zarobków otrzymywanych przez stronę, lecz w oparciu o zarobki, które odpowiadają możliwościom zobowiązanego.

Zgodnie ze wskazaniami zawartymi w art. 135 kro zakres świadczeń alimentacyjnych zależy zarówno od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego, ale i od zarobkowych oraz majątkowych możliwości zobowiązanego do alimentacji. Rozważając jednak przepisy art. 135 § 1 kro i art. 138 kro nie można abstrahować od obowiązków wynikających z innych przepisów. Art. 96 kro nakłada bowiem na rodziców obowiązek troski o fizyczny i duchowny rozwój dziecka, zaś wedle art. 133 § 1 kro rodzice obowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest w stanie utrzymać się samodzielnie, także wtedy, gdy nie znajduje się ono w niedostatku. Wobec treści tych przepisów uznać trzeba za trafny pogląd Sądu Najwyższego wyrażony w wyroku z dnia 06.01.2000 roku, sygn. akt I KKN 1077/99, LEX nr 51637, że rodzic powinien dzielić się z dzieckiem skromnym nawet dochodem. Pamiętać przy tym należy, iż obowiązek alimentacyjny obciąża obydwójce rodziców, jeśli nie wykażą, że są osobami całkowicie niezdolnymi do podjęcia zatrudnienia, a z taką sytuacją w niniejszej sprawie nie mamy do czynienia. Powód bowiem w ocenie Sądu nie wykazał w sposób należyty, że jest osobą niezdolną do podjęcia pracy.

Z porównania stanu faktycznego istniejącego w dniu zawarcia ugody przed Sądem Rejonowym w Ząbkowicach Śląskich w sprawie III RC 214/13, tj. w dniu 13.11.2013 r. i wyrokowania w niniejszej sprawie wynika wprawdzie, iż sytuacja bytowa powoda M. J. (1) uległa pewnym zmianom od daty poprzedniego rozstrzygnięcia w przedmiocie alimentów, gdyż od dnia 16 grudnia 2014 roku, a więc już w trakcie trwającego w tej sprawie postępowania, nie pracuje jest zarejestrowany w Urzędzie Pracy jako osoba bezrobotna bez prawa do zasiłku. Nie został mu przyznany zasiłek dla bezrobotnych. Ponadto obecnie w związku z doznany urazem podjął leczenie ortopedyczne nie jest to jednak, zdaniem Sądu, wystarczająca zmiana, aby uwzględnić powództwo w zakresie obniżenia wysokości alimentów na małoletnią A. J..

Na wstępie zauważyć należy, iż w uzasadnieniu pozwu złożonego przez M. J. (1) w dniu 05 września 2014 roku (data wpływu do Sądu) powoływał się on jedynie na to, że znajduje się w trudnej sytuacji osobistej i finansowej oraz ma problemy z terminowym regulowaniem opłat i rachunków. Wskazywał, że w takim samym systemie pracy pozostaje od 2012 roku. Ma też bardzo wysokie zadłużenia z tytułu zaległości w płaceniu alimentów i to zarówno bieżących jak i wobec MOPS, który wypłacał alimenty w poprzednich okresach świadczeniowych. Posiada też zadłużenia z tytułu czynszu za mieszkanie, które przejął po zmarłej matce. Podawał również, że od czasu zawarcia ugody w sprawie alimentów na rzecz małoletniej pozwanej prowadzi wspólne gospodarstwo domowe ze swoją partnerką S. G. i jej dwójką małoletnich dzieci. W chwili, zaś zawarcia ugody nie pracował, gdyż przebywał na zwolnieniu lekarskim, a po zawarciu ugody nie znalazł żadnej pracy dorywczej i razem ze swoją partnerką musieli się posiłkować pożyczkami zaciąganymi w lombardach. Ponadto stwierdził, że po zawarciu ugody zmieniło się jeszcze to, że został ukarany

za niepłacenie alimentów. Złożył również pozew o obniżenie alimentów co do swoich synów. Oświadczył, że od początku ugody nie jest w stanie spełnić zasądzonych od niego alimentów w ustalonej wysokości 450 zł miesięcznie. Maksymalna wysokość alimentów, na jakie sobie może obecnie pozwolić to kwota 350 zł miesięcznie. Wskazał, że kwota podwyższonych alimentów od listopada 2013 roku była zasądzona wręcz brutalnie. Zgodził się na ugode, ale nie był w stanie finansowo sprostać obowiązkowi alimentacyjnemu. Kwota 450 zł nie pozwala na bieżące i stałe opłacanie regularnie alimentów na córkę, tym bardziej że do tej kwoty są doliczane koszty komornicze i koszty MOPS. Biorąc pod uwagę powyższe stwierdzić należy, że w momencie podpisywania ugody powód, co jasno wynika z akt III RC 214/13 (w których znajduje się też odpowiedź na pozew złożona przez M. J. (1)), był świadomy istnienia długów, na które się powołuje, pracował w tej samej firmie i w takim samym systemie. W czasie zawierania ugody był na zwolnieniu lekarskim i zarabiał mniej. Nieterminowo regulował swoje zobowiązania, nie płacił ich w ustalonych terminach i wysokości. Mieszkał już wówczas ze swoją partnerką i jej dziećmi. W toku była też sprawa dotycząca niealimentacji. Została jedynie zawieszona, gdyż nieznane było miejsce pobytu M. J. (1).

Odnosząc się do tych twierdzeń, Sąd w pełni podziela stanowisko Sądu Najwyższego, z którego jasno wynika, że orzeczenie oparte nawet na wadliwych ustaleniach, co do możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego, jak też nieuwzględniające rzeczywistych i usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego nie może być sanowane w trybie powództwa z art. 138, skoro podstawą powództwa opartego na tym przepisie może być tylko późniejsza zmiana stosunków (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 27 lutego 1981 r. III CRN 21/81, OSNCP 1981, nr 11, poz. 217). Jeżeli więc nawet powód przeliczył by się zawierając ugode na taką sumę alimentów to Sąd nie mógłby zmienić istniejącego orzeczenia skoro nie nastąpiła późniejsza zmiana stosunków. Już choćby z tego powodu powództwo podlegało by oddaleniu.

Pomijając jednak powyższe ponieważ w toku dalszego postępowania powód zaczął powoływać się na istotne zmiany dotyczące głównie tego, że od dnia 16 grudnia 2014 roku, nie pracuje jest zarejestrowany w Urzędzie Pracy jako osoba bezrobotna bez prawa do zasiłku, nie został mu przyznany zasiłek dla bezrobotnych ponadto obecnie w związku z doznany urazem podjął leczenie ortopedyczne, należało się do tego odnieść.

Na wstępie zauważyć należy, iż zgodnie z zasadą wyrażoną w art. 136 kro, jeżeli w ciągu ostatnich trzech lat przed sądownym dochodzeniem świadczeń alimentacyjnych osoba, która była już do tych świadczeń zobowiązana, bez ważnego powodu zrzekła się prawa majątkowego lub w inny sposób dopuściła do jego utraty albo ***jeżeli zrzekła się zatrudnienia*** lub zmieniła je na mniej zyskowne, ***nie uwzględnia się wynikłej stąd zmiany przy ustalaniu zakresu świadczeń alimentacyjnych.*** Nie można zatem wykluczyć dopuszczalności zastosowania wyżej powołanego przepisu również do sytuacji jaka ma miejsce w niniejszej sprawie, czyli wówczas, gdy osoba, która była już zobowiązana do świadczeń alimentacyjnych dopuściła do utraty zatrudnienia, a następnie na kanwie tej okoliczności występuje do Sądu z powództwem o obniżenie alimentów. Powyższy przepis znajduje zatem pełne zastosowanie do sytuacji powoda M. J. (1), gdyż rezygnując z pracy na terenie Niemiec dobrowolnie pozbawił się źródła regularnego dochodu (wynagrodzenie za pracę wynosiło około 1.239 euro miesięcznie). Podkreślić należy, iż w dniu 19 listopada 2014 roku powód sam przesłał pismo, w którym wypowiedział niemieckiej firmie K. W. UG w P. w Niemczech dotychczas go zatrudniającej umowę o pracę wnosząc o rozwiązanie jej za porozumieniem stron z dniem 19 listopada 2014 roku. Przyczyną rezygnacji z zatrudnienia w Niemczech był, jak w swoich zeznaniach stwierdził powód, fakt iż pokłócił się z pracodawcą. M. J. (1) więc, nie rozważając nawet możliwości dalszej pracy w Niemczech, mając pełną świadomość, iż jest osobą zobowiązaną do świadczeń alimentacyjnych na rzecz małoletniej córki, a ponadto że ma znaczne długi i to nie tylko z tytułu alimentów na rzecz A., lekkomyślnie uszczuplił swój majątek, całkowicie rezygnując z zatrudnienia i lekceważąc w ten sposób ciężący na nim obowiązek alimentacyjny (nie tylko wobec małoletniej pozwanej).

Mając to na uwadze uznano na podstawie art.136 kro, iż powód utracił zatrudnienie w Niemczech z własnej winy i w chwili obecnej z własnej winy pozostaje bez zatrudnienia i dochodów. Z tych też względów Sąd uznał, iż powód przy dołożeniu należytej staranności winien był w dalszym ciągu osiągać na dzień dzisiejszy dochody na poziomie około 1.239 euro (w takiej bowiem wysokości otrzymywał wynagrodzenie w okresie zatrudnienia na terenie Niemiec w ostatnim czasie przed zerwaniem umowy). Dodatkowo zaznaczyć należy, że M. J. (1) nie tylko z własnej winy

utracił zatrudnienie, ale również z własnej winy nie został mu przyznany zasiłek dla bezrobotnych. Decyzją bowiem z dnia 09 marca 2015 roku odmówiono powodowi przyznania prawa do zasiłku dla bezrobotnych. Przy czym według ustawodawstwa polskiego uwzględnienie przy ustalaniu prawa do zasiłku dla bezrobotnych okresów ubezpieczenia spełnionych na terenie Niemiec jest możliwe tylko pod warunkiem posiadania przez powoda ostatniego okresu ubezpieczenia w Polsce albo zastosowania wobec niego przepisu art. 65 ust.2 i ust.5 rozporządzenia nr 883/2004. Z uwagi na to, że nie spełnił on pierwszego warunku, ponieważ ostatni okres zatrudnienia spełnił na terenie Niemiec poddano analizie drugi warunek. Rozwiązanie stosunku pracy z pracodawcą niemieckim nastąpiło jednak w dniu 15.11.2014 roku z jego winy nie znaleziono więc również podstaw prawnych do przyznania prawa do zasiłku dla bezrobotnych na tej podstawie. W myśl bowiem przepisów bezrobotnemu, który w okresie 6 miesięcy przed zarejestrowaniem w powiatowym urzędzie pracy spowodował rozwiązanie stosunku pracy lub stosunku służbowego ze swej winy zasiłek przysługuje po okresie 180 dni od dnia zarejestrowania się w powiatowym urzędzie pracy na okres pomniejszony o okres nieprzysługiwania zasiłku tj. o 180 dni. Ponieważ na obszarze zamieszkiwania M. J. (1) okres pobierania zasiłku wynosi właśnie 180 dni zasiłek ten powodowi nie przysługuje. Zaznaczyć też należy, iż nie polegają na prawdzie twierdzenia powoda, iż pracował jedynie przez 6 miesięcy w roku, a przez następne sześć przebywał w domu przeczy temu nie tylko to co sam powiedział na rozprawie w dniu 13 listopada 2013 roku kiedy zawierał ugodę w sprawie III RC 214/13, a mianowicie że pracuje w Niemczech 8 miesięcy w roku, a w czasie kiedy nie pracuje w Niemczech pracuje dorywczo i nigdy nie zdarzyło się, aby nie pracował przez cały ten okres, najdłuższy czas, kiedy był bez pracy to dwa miesiące, ale również zaświadczenie, które dołączył do akt sprawy /k – 292/, w którym niemiecka instytucja właściwa uznała okresy jego zatrudnienia za okresy podlegające ubezpieczeniu na wypadek bezrobocia. Trzeba również zauważyć, że powód, nie pracując w ogóle zawodowo, przy posiadanym wykształceniu i doświadczeniu zawodowym nie wykorzystuje swoich możliwości zarobkowych, które są znaczne, gdyż powód z wykształcenia jest stolarzem, a ponadto wykonuje też zawód monter izolacji termicznej, blacharza przemysłowego. W czasie, gdy był na terenie Polski pracował też, co sam stwierdził w pozwie, w charakterze kuriera, magazyniera, sprzedawcy. Co daje mu większe możliwości na rynku pracy. Przy czym zaznaczyć należy, że skoro powodowi nie podobała się praca w Niemczech i była dla niego za ciężka i niebezpieczna powinien szukać pracy w swoim zawodzie wyuczonym bądź przekwalifikować się. Jest bowiem człowiekiem młodym. Ma dopiero 38 lat. Tymczasem on zarejestrował się dopiero 16 grudnia 2014 roku i praktycznie od tej pory sam nie starał się szukać pracy na terenie Polski. Zareagował jedynie na ofertę z Urzędu Pracy. Pojechał również do Niemiec, gdzie ponownie szukał pracy przez agencję pracy. Zaskakujące jest jednak to, że przed wyjazdem nie dowiedział się o szczegółowe wymagania jakie stawia pracodawca. W ocenie Sądu nie polegają więc na prawdzie twierdzenia powoda, że aktywnie poszukuje pracy, nie składał bowiem w żadnej firmie w Polsce swojego CV, a przynajmniej o tym nie wspominał. Pierwsze CV przesłał dopiero w momencie uzyskania oferty z Urzędu Pracy. Dodać należy, że Powiatowy Urząd Pracy we W. w okresie ostatniego roku dysponował ofertami pracy dla monter izolacji termicznej, blacharza i dla osób bez kwalifikacji, więc powód, gdyby wykazał się chęcią i dobrą wolą, byłby w stanie znaleźć odpowiednie zatrudnienie.

W tym miejscu odnieść należy się jeszcze do stanu zdrowia powoda, gdyż w dniu 16 lutego 2015 roku z powodu urazu kolana rozpoczął leczenie ortopedyczne, które jego zdaniem obecnie całkowicie uniemożliwia mu podjęcie pracy. Analizując przedstawione przez M. J. (1) dokumenty stwierdzić należy, iż rzeczywiście we wskazanym wyżej dniu stawiał się w Ambulatorium Chirurgicznym we W. i w związku z urazem stłuczenia kolana prawego zalecono mu noszenie opaski elastycznej przez okres tygodnia. Wykonane badanie RTG nie wykazało złamania. W dniu 1 marca 2015 roku powód stawiał się natomiast w (...) Ośrodek Medyczny (...) we W. w związku z opuchnięciem kolana prawego i bólu przy ucisku po stronie przyśrodkowej oraz bólu przy skręcaniu w stawie kolanowym. Zalecono mu ketonal i diclac oraz zimne okłady. Dnia 09.03.2015 roku M. J. (1) stawiał się w 4 (...) Szpitalu (...) we W. na szpitalnym oddziale ratunkowym. W wywiadzie lekarz ustalił, iż powód miał uraz tego kolana w młodości, a trzy tygodnie temu ponownie doznał urazu tego samego kolana. Na oddział zgłosił się z powodu dolegliwości bólowych oraz ograniczenia ruchu i obrzęku kolana prawego. M. J. (1) otrzymał skierowanie do poradni specjalistycznej urazowo – ortopedycznej z rozpoznaniem skręcenia i naderwania w obrębie (strzałkowego) (piszczelowego) więzadła pobocznego kolana. Powodowi zalecono ortezę stawu kolanowego na 3 – 4 tygodnie oraz lek o nazwie fraxiparine przez czas użytkowania ortozy. O. sfinansował NFZ on dopłacił jedynie 70 zł. W dniu 25 marca 2015 roku otrzymał skierowanie na MR stawu kolanowego prawego. Z przedłożonej więc dokumentacji nie wynika, iż M. J. (1) nie może podjąć żadnej

pracy oraz że oczekuje na jakąkolwiek operację, a o takiej wspominał w swoich zeznaniach. Brak jest też dowodu na to, że wykonanie ewentualnego zabiegu o jakim mówił w zeznaniach powód jest konieczne i niezbędne. Zauważyć natomiast trzeba, że ciężar, udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne (art. 6 kc). Na stronie powodowej spoczywał więc ciężar dowodu w tym zakresie. O., zaś miał zgodnie z przedłożonymi dokumentami nosić tylko przez okres 3 – 4 tygodni i przez ten sam okres miał brać leki. Fakt, iż otrzymał skierowanie na wykonanie badań w żaden sposób nie upoważnia do stwierdzenia, że w czasie oczekiwania na to badanie nie może pracować. Do takiego stwierdzenia nie upoważniają również zaświadczenia wydane przez lekarza sądowego. Dotyczą one bowiem stawianictwa na rozprawie sądowej i są wystawiane na użytek toczącego się postępowania w sprawie. Zdaniem Sądu, nie jest to więc wystarczająca zmiana, aby uwzględnić powództwo w zakresie obniżenia wysokości alimentów na małoletnią A. J..

Reasumując, należało zatem uznać, że schorzenie, na jakie cierpi powód, nie wyklucza go z grona osób mogących podjąć pracę zarobkową szczególnie, iż miał uraz tego kolana w młodości i nie leczył go, a przynajmniej nie wynika to z materiału dowodowego zebranego w sprawie.

Na marginesie wskazać też trzeba, że nie sposób uznać za wiarygodne twierdzeń powoda w tej części, w której dowodzi, że jest obecnie wyłącznie na utrzymaniu swojej konkubiny, która przecież jak sam zeznał zarabia bardzo różnie raz 1000 zł, a raz 6000 zł, a na utrzymaniu ma jeszcze dwoje małoletnich dzieci. Już w czasie trwającego postępowania kiedy oboje pracowali nie wystarczało powodowi na opłacenie rachunków, miał znaczne długi i jak twierdził zmuszało to jego i partnerkę do zaciągania pożyczek lombardowych. Powyższa okoliczność pozwala mniemać, iż w rzeczywistości M. J. (1) posiada jakieś dodatkowe źródło utrzymania, o którym nie wspominał przed Sądem. Takie przekonanie Sądu jest o tyle uzasadnione, że sam powód zeznał, iż nie korzysta z pomocy opieki społecznej.

Na koniec zaznaczyć jeszcze należy, że w uzasadnieniu pozwu powód podawał, wysokość „kosztów utrzymania 4 – osobowego gospodarstwa domowego” wskazując, iż składają się na to wyżywienie, ubiór, wypoczynek i rozrywka, środki higieny, leki i witaminy jak należy rozumieć jego, partnerki oraz jej dzieci. Taka postawa M. J. (1), zdaniem Sądu, zasługuje na dezaprobatę wydaje się bowiem, że powód czuje się zobowiązany do dostarczania środków utrzymania dzieciom swojej partnerki, które obecnie wprawdzie wspólnie wychowują, ale które nie są jego biologicznymi dziećmi i na utrzymanie których jego partnerka otrzymuje stosowne środki, a wnosi o obniżenie alimentów należnych małoletniej pozwanej (oraz dzieciom z poprzedniego małżeństwa jak wynika z jego twierdzeń). Chęć udzielania przez powoda pomocy finansowej małoletnim dzieciom partnerki wobec których nie jest przecież obowiązany do alimentacji na mocy obecnie obowiązujących przepisów prawa rodzinnego, nie jest oczywiście niczym nagannym, a wręcz przeciwnie, nie mniej jednak nie sposób przyjąć, że okoliczność ta mogłaby skutkować obniżeniem obowiązku alimentacyjnego wobec biologicznej córki powoda A. J..

Odnosząc się do aktualnej sytuacji materialnej i bytowej małoletniej pozwanej A. J. stwierdzić należy, że od dnia wydania poprzedniego orzeczenia w przedmiocie alimentów w sprawie o sygn. akt III RC 214/13 nie uległa ona znaczącym zmianom oprócz tego, że jest starsza w listopadzie 2015 roku skończy 7 lat. Obecnie uczęszcza do „zerówki” w Przedszkolu Publicznym nr 1 w Z. Śl., która jest obowiązkowa, a od września rozpocznie naukę w pierwszej klasie Szkoły Podstawowej. W związku z tym zwiększyły się, a nie zmniejszyły jej koszty utrzymania. Wzrosły też ceny podstawowych produktów i usług, a ponadto A. J. leczy się obecnie stomatologicznie. Stwierdzono u niej również alergię na pyłki roślin i na słońce. W czerwcu ma wizytę na NFZ i będzie miała ponawiane testy. W związku z chorobą stale bierze też leki. Prawdopodobnie z powodu częstego zapalenia górnych dróg oddechowych będzie też miała wycinane migdałki.

Ustalając aktualny koszt miesięcznego utrzymania małoletniej pozwanej wzięto pod uwagę nie tylko dołączone faktury i częściowo zeznania przedstawicielki ustawowej małoletniej, ale również zasady logiki, doświadczenia życiowego i aktualnie obowiązujące ceny.

Na tej podstawie Sąd zweryfikował zeznania W. D. przyjmując, że na wyżywienie dla małoletniej jej matka wydatkuje 300 złotych miesięcznie bowiem A. J. ma również wyżywienie w przedszkolu. Ubranie to, zdaniem Sądu, kwota 150

złotych miesięcznie. Wyższa kwota nie znajduje bowiem potwierdzenie w materiale dowodowym zebranym w sprawie. Matka małoletniej powódki nie wymienia bowiem w każdym roku całej garderoby dla dziecka. Z powyższych względów przyjęto jako zasadne koszty związane z zakupem ubrania dla małoletniej przyjmując kwotę 150 złotych miesięcznie jako w pełni zabezpieczającą potrzeby prawie 7 letniego dziecka.

Środki kosmetyczne i higieny osobistej to kwota 50 złotych miesięcznie. Koszty zakupu środków chemicznych to kwota 30 zł miesięcznie. Za przedszkole matka małoletniej płaci 150 zł miesięcznie (kwota ta obejmuje jedynie czesne i wyżywienie). Ponadto przedstawicielka ustawowa małoletniej musiała pokryć również koszty zakupu książek, wyprawki przedszkolnej, ubezpieczenia (...), komitetu rodzicielskiego, wycieczki, paczki mikołajowej, udziału małoletniej w koncertach muzycznych i teatralnych w przedszkolu i (...) u (łącznie 363 zł rocznie : 11 miesięcy = 33 zł miesięcznie). Comiesięczne składki grupowe wynoszą 5 zł. Na leczenie małoletniej jej matka wydaje około 100 zł miesięcznie. W związku z chorobą bierze ona stale leki. Jest to lek o nazwie „clemastin”, który kosztuje około 16 zł. Bierze jeszcze inne leki, w tym krople których koszt wynosi około 40 zł. W czasie gdy małoletnia jest chora na zapalenie górnych dróg oddechowych jej matka musi kupować dodatkowo antybiotyki i inne niezbędne leki. W tej części Sąd uznał, że wyższe koszty podane przez matkę małoletniej, a przeznaczone na ten cel nie znajdują uzasadnienia w zebranym w sprawie materiale dowodowym. A. J. jest również leczona stomatologicznie. W związku z tym leczeniem jej matka wydaje miesięcznie około 100 zł. Obecnie leczy „szóstki”. W ciągu jednego miesiąca matka była z nią już na dwóch wizytach za które zapłaciła 80 zł.

Nie bez znaczenia również dla kosztów utrzymania małoletniej są wydatki związane z utrzymaniem mieszkania. Sąd dokonał weryfikacji podanych wydatków na podstawie przedłożonych do akt faktur i rachunków. W lokalu zamieszkują cztery osoby, więc na małoletnią R. przypada 1/4 wszystkich kosztów, czyli kwota około 143 zł miesięcznie. Usprawiedliwionymi, bowiem są jedynie własne potrzeby uprawnionego do alimentów, również w zakresie potrzeb mieszkaniowych, a nie potrzeby także innych członków rodziny.

Aktualnie więc koszt utrzymania małoletniej jest wyższy niż w czasie, gdy zasądzone były ostatnie alimenty i wynosi w granicach 1000 zł – 1100 zł miesięcznie. Przy czym na uwagę zasługuje fakt, iż w kosztach tych matka małoletniej wskazała tylko te które niezbędne są dla jej zdrowia i życia nie ujęła kwot przeznaczonych na zabawki, rozrywki, wyjazdy wakacyjne, a więc tych do których dziecko ma prawo, a są związane z ogólnym rozwojem A. J.. Trudno byłoby tym samym przyjąć, iż ogólna sytuacja życiowa małoletniej poprawiła się w sposób, który mógłby uzasadniać obniżenie alimentów należnych małoletniej od powoda M. J. (1).

Jednocześnie należy mieć na uwadze, że obowiązek alimentacyjny obciąża oboje rodziców, a więc również matkę małoletniej W. D.. Stanowisko Sądu jest tym bardziej uzasadnione, gdy weźmie się pod uwagę, że sytuacja materialna W. D. nie uległa praktycznie żadnej poprawie w porównaniu z okresem ustalania poprzedniej wysokości alimentów. Matka małoletniej mieszka bowiem i pracuje w tym samym miejscu i zarabia tyle samo. Nadal spłaca też długi, które pozostały jej jeszcze po związku z powodem. Pomagają jej również finansowo, oczywiście na miarę swoich możliwości, rodzice z którymi mieszka. Przy czym jej zarobki zależne są od ilości otrzymywanych zleceń i wzrastają w okresie letnim. Wprawdzie małoletnia obecnie otrzymuje zasiłek rodzinny, na co zwracał uwagę powód, ale jednocześnie wzrosły ponoszone opłaty i usprawiedliwione wydatki na jej rzecz szczególnie w zakresie leczenia. Nie ulega jednak wątpliwości, że skoro W. D. pracuje, jest zdrowa to również ona może w formie świadczenia pieniężnego wykonywać w części obowiązek alimentacyjny względem małoletniej córki. Jednocześnie Sąd wziął pod uwagę osobisty wkład pracy W. D. w wychowanie i opiekę nad małoletnią A., co również stanowi formę wykonywania obowiązku alimentacyjnego. Zauważyć należy, że wkład powoda w utrzymanie i wychowanie córki ograniczał się w przeważającej mierze do uiszczania na jej rzecz alimentów i to nie w takiej wysokości jak zostały zasądzone. Obecnie zaś alimenty te małoletnia otrzymuje z Funduszu Alimentacyjnego. Jak wynika z materiału dowodowego zebranego w sprawie, powód nie utrzymuje z córką regularnych kontaktów. Osobistych starań o wychowanie pozwanej dokłada jedynie jej matka, co biorąc pod uwagę wiek dziecka, wymaga dużego trudu, poświęcenia i zaangażowania.

Z tych też względów, uznano w świetle dotychczasowych rozważań, iż powód M. J. (1) nadal winien wywiązywać się ze swojego obowiązku alimentacyjnego w kwocie po 450 zł, tym bardziej, iż rzeczona kwota stanowi mniej niż połowę miesięcznych kosztów utrzymania małoletniej.

Biorąc to pod uwagę Sąd orzekł jak w wyroku, oddalając powództwo o obniżenie alimentów na rzecz małoletniej A. J. w całości.